

РЕШЕНИЕ

№ 2711

гр. София, 20.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 01.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **8352** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], [жилищен адрес] обект 5, партер, чрез управителя Т. Ц. М., срещу Ревизионен акт №Р-22220520000209-091-001 от 20.04.2021 г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията и Д. С. С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1027 от 06.07.2021 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) [населено място] относно установен допълнително ДДС за внасяне в размер на 107 680,18 лв. и начислени лихви в размер на 20 174,67 лв., при деклариран и внесен резултат за периода ДДС в размер на 104 078,06 лв.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт поради немотивираност, необоснованост и неправилно приложение на закона. Поддържа, че в хода на ревизията са представени доказателства за реалност на доставките по спорните фактури, издадени от [фирма], вкл. доказателства за плащане, приемо-предаване, транспорт и съхранение в Логистичен комплекс К., [улица], както и доказателства за последваща реализация към J. WAREHOUSE 97, Полша, град Piastow. Счита, че е представил всички изискуеми според чл.45 ППЗДДС документи за осъществен ВОД – фактури, международни товарителници, предаване на стоките на спедиторска фирма [фирма] и превозвач [фирма]. Оспорва доводите на приходните органи за отказ на правото на ДК поради нередности при предходните доставчици [фирма] и [фирма] при

представени от прекия доставчик [фирма] достатъчно доказателства за реалност на доставките. Поддържа, че ревизорите неправилно се позовават на обстоятелства, които са неотнормирани към правото на приспадане на данъчен кредит (ДК) като произход на стоките, предходни доставки, материално-техническа и кадрова обезпеченост на доставчиците. Визира противоречие с практиката на Върховния административен съд (ВАС) и на Съда на Европейския съюз (ЕС). Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт в оспорената част и да му присъди сторените разноски.

Ответникът Директор на ДОДОП [населено място] оспорва жалбата, чрез юр. Д.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22220520000209-020-001 от 13.01.2020 г., издадена от С. Т. К. - началник сектор "Ревизии" в Дирекция "Контрол" на ТД на НАП [населено място], е възложено извършването на данъчна ревизия на жалбоподателя от органи по приходите А. К. К. (ръководител на ревизията) и И. И. К. за определяне на данъчните му задължения по ЗДДС за данъчни периоди от 01.04.2019 г. до 30.06.2019 г. в двумесечен срок, считано от датата на връчване на ЗВР на 27.01.2020 г. съобразно чл.114, ал.1 ДОПК, т.е. в срок до 27.03.2020 г. Със ЗИД на ЗВР от 25.03.2020 г., от 27.04.2020 г. и от 22.05.2020 г. е удължен срокът на ревизията съобразно чл.114, ал.2 ДОПК общо с три месеца до 26.06.2020 г. Със ЗИД на ЗВР от 16.03.2021 г. за ръководител на ревизията е определен Д. С. С.. Заповедите са издадени във формата по чл.113, ал.1 ДОПК и са връчени на задълженото лице по електронен път.

С Решение № Р-22220520000209-098-001/16.03.2021 г. на С. Т. К. на основание чл.7, ал.3 ДОПК и поради прекратяване на служебното правоотношение на А. К. К. със Заповед № РД-01-709/07.12.2020 г. поради придобиване на право на пенсия, за ръководител на ревизионния екип е определен Д. С. С..

Компетентността на органа, възложил ревизията, произтича от раздел I, т.15 на представена от ответника Заповед № РД-01-818 от 10.05.2019 г., с която директорът на ТД на НАП С. е възложил на С. Т. К. в качеството ѝ на началник сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“, Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С. функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 и чл.119, ал.2 ДОПК.

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от представените от ответника удостоверения на л.59-76 от делото, поради което съдът приема, че документите са подписани с валидни квалифицирани електронни подписи. Доказателствата не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл.184 ГПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220520000209-092-001 от 19.03.2021 г. Срещу констатациите на РД не е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА №Р-22220520000209-091-001 от 20.04.2021 г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията и Д. С. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията.

Като краен резултат от проведеното ревизионно производство с оспорвания РА на дружеството е установен допълнително ДДС за внасяне в размер на 107 680,18 лв. и са

начислени лихви в размер на 20 174,67 лв., при деклариран и внесен резултат за периода ДДС в размер на 104 078,06 лв. Корекциите произтичат от непризнатото право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т.1, във връзка с чл. 6 от ЗДДС, ползван по фактури на с предмет на доставка аксесоари за мобилни телефони.

На основание чл. 45, ал. 2 от ДОПК е извършена насрещна проверка на [фирма], ЕИК[ЕИК], за която е съставен ПИНП №П-22220520069391-141-001/28.05.2020 г. Извършени са проверки в ИС на НАП.

С протоколи от 15.04.2020 г. и от 25.06.2020 г. като доказателства са присъединени Протокол №П-2222519114145-073-00/17.12.2019 г. за проверка на [фирма] и РД №Р-22221519003850-092-001/22.04.2020 г. на [фирма]. За извършената на дружеството ревизия по ЗДДС за периода от м.01.2019 г. до м.05.2019 г. е издаден влязъл в сила Ревизионен акт №Р-22221519003850-091-001/14.07.2020 г.

Установено е, основен предмет на дейност на жалбоподателя за ревизирия период е поупко-продажбата на мобилни аксесоари – калъфи, зарядни, стъкла, слушалки, външни батерии, кабели, чанти, стойки, часовници и др., за извършването на която дружеството разполага с необходимата материална и кадрова обезпеченост.

Основни клиенти на дружеството за ревизирия период са: [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], физически лица и др.

Установени са основните доставчици на търгуваните от жалбоподателя стоки, а именно следните дружества от ЕС: INTRA LIGHTING D.O.O. с VIN № SI13139304; MYPHONE Sp. Z.O.O. с VIN PL8951845043; U. E. BV с VIN NL80076552B01; CELLULAR LINE S.P.A. с VIN IT09800730963; VIOKEF N.KAKKOS S.A с VIN GR094105240; ZUMTOBEL LIGHTING G. с VIN ATU36137006.

През ревизирия период дружеството е ползвало право на приспадане на данъчен кредит по фактури за покупки на мобилни аксесоари от [фирма], както следва:

- Фактура № 10/17.04.2019 г. с ДО 160 534,53 лв. и ДДС – 32 106,60 лв., с предмет на доставката - зарядни, адаптери, слушалки и др. Към фактурата е представена товарителница от 18.04.2019 г. с посочен изпращач [фирма], превозвач [фирма] и получател [фирма] на адрес на „Е-Л-ЛОГИСТИЧЕН КОМПЛЕКС“. Представен е и приемо-предавателен протокол от 17.04.2019 г.;

- Фактура № 16/16.05.2019 г. с ДО 183 848,02 лв. и ДДС – 36 769,60 лв. с предмет на доставката зарядни, адаптери, слушалки и др. Към фактурата е представена стокова разписка от 16.05.2019 г. Представен е приемо-предавателен протокол от 16.05.2019 г.;

- Фактура № 23/12.06.2019 г. с ДО 194 018,33 лв. и ДДС – 38 803,67 лв. с предмет на доставката зарядни, адаптери, слушалки и др. Към фактурата е представена стокова разписка от 12.06.2019 г. Представен е приемо-предавателен протокол от 12.06.2019 г. Съгласно представени при извършена проверка на [фирма] писмени обяснения, закупуваните от [фирма] стоки са предоставяни за съхранение на [фирма], ЕИК[ЕИК], за което е представен договор за логистично обслужване от 01.08.2014 г. / Протокол № П-22220519114145-073-00/17.12.2019 г./

Декларирано е и се поддържа, че стоките закупени от [фирма] са реализирани към I. COMMODITIES KFT с VIN № HU2497349, както следва:

- Фактура №[ЕГН] /30.04.2019 г. с ДО 164 421,93 лв. и предмет на доставката 2160

броя Xpandisk ULTRA PRO mikroSDHC UHS-128 card with adapter и транспорт;
- Фактура №[ЕГН]/21.05.2019 г. с ДО 188 254,50 лв. и предмет на доставката 500 броя Xpandisk Extrime G. mikro SDHC UHS-512 card with adapter /карта/ и B. S. True ultra /слушалки/ – 400 броя и транспорт;

- Фактура №[ЕГН] /11.06.2019 г. с ДО 198 692,77 лв. с предмет на доставката 800 броя B. QC20I Headphone/слушалки/ и транспорт;

Според представените за тези ВОД транспортни документи, стоките, предмет на ВОД, би трябвало да са пристигнали и получени в Piastow, Полша, склад на J. WARHOUSE. Органите по приходите не са признали реалното извършване на така декларираните ВОД по смисъла на чл. 7 от ЗДДС. Позовали са се на обстоятелството, че според данните от ИС на НАП, ПП VIES дружество I. COMMODITIES KFT не е декларирано В. от българското дружество. Освен това, съгласно данните в ИС на Агенция „Митници“, модул „Пътни такси и разрешителни режими“, за превозните средства, вписани в представените международни товарителници, не са установени регистрирани преминавания през ГКПП на територията на страната за отразените в тези документи периоди на превоз на стоките. Основният аргумент за непризването на декларираните ВОД е липсата на реален предмет на доставка, доколкото съгласно с ревизионния акт като краен извод е прието, че [фирма] не е придобил фактурираните към унгарското дружество стоки /мобилни аксесоари/ от [фирма], поради което не е било реално възможно и последващото прехвърляне на фактическа разпоредителна власт върху тях към последващ получател, включително и чрез ВОД. Поради липсата на реален предмет на доставка за непризнатите ВОД към I. COMMODITIES KFT не е начисляван допълнително данък на основание чл. 53, ал. 3 от ЗДДС във вр. с чл. 45 от ППЗДДС, а е установена данъчна основа на декларираните ВОД към унгарското дружество в размер на 0,00 лв.

В рамките на извършената преди ревизията проверка на [фирма] е инициирана насрещна проверка на [фирма] с ЕИК[ЕИК], посочен като предходен доставчик на [фирма]. С Протокол №П-22220520069391-141-001/28.05.2020 г. е установено, че дружеството е вписано в Агенцията по вписванията на 26.02.2019 г. Регистрирано е по реда на ЗДДС, считано от 21.03.2019 г. до 06.08.2019 г., когато е deregистрирано по инициатива на органите по приходите във връзка с установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Дружеството се управлява и представлява от едноличния собственик на капитала Р. Б.. На [фирма] е връчено ИПДПОЗЛ по реда на чл. 32 от ДОПК. В отговор на искането не са представени документи и писмени обяснения. Не е установен контакт с представител на дружеството.

Основните факти и обстоятелства, на които органите по приходите са базирали извода си за липса на реално извършени доставки по фактурите на [фирма], са установени при извършената на това дружество ревизия по ЗДДС за периода от 01.01.2019 г. до 31.05.2019 г. С издадения в резултат на ревизията РД №Р-2221519003850-092-001/22.04.2020 г. е установено, че [фирма] декларира придобиването на стоки, съвпадащи по описание, вид и количество на фактурираните на жалбоподателя от [фирма]. При извършената насрещна проверка на последното е установено, че като предходен доставчик на същите стоки е посочено [фирма], ЕИК[ЕИК]. Не е установен контакт с представляващия дружеството полски гражданин. Според представени писмени обяснения, счетоводството се води от [фирма] /без посочен ЕИК/. В него не се намират оригинали на първични счетоводни и търговски документи. Осчетоводяването се извършва въз основа на получени по

електронен път копия на документите. Констатирано е, че от представените документи не се установяват източници на финансиране на дружеството. Няма притежавани активи. Има доказателства за плащания по банков път.

От анализ на издадените на [фирма] и издадените от предходен доставчик [фирма] е установено, че в деня на получаване на стоките от [фирма], същите незабавно се фактурират от [фирма] на [фирма]. В писмени обяснения е отразено, че по издадените фактури към [фирма] няма извършен транспорт, тъй като собствеността върху стоките се прехвърля на клиента на място където и двете дружества ползват склад под наем от [фирма].

Констатирано е, че за периода от регистрацията си по ЗДДС на 21.03.2019 г. до 31.05.2019 г. единственият клиент на [фирма] е [фирма], като фактурираните доставки са с ДО 2 174 559,44 лв. и ДДС 434 911,88 лв.

За същия период - от датата на регистрацията си по ЗДДС на 21.03.2019 г. до 31.05.2019 г. единственият доставчик на [фирма] е [фирма] - ДО 2 150 209,49 лв. и ДДС 430 041,39 лв. За периода има издадени и две фактури от [фирма] с ДО 140,00 лв. и ДДС 28,00 лв.

За м. 04 и м. 05.2019 г., единственият доставчик на [фирма] е [фирма] - ДО 2 150 209,49 лв. и ДДС 430 041,39 лв.

За м.04 и м. 05.2019 г., единствените доставчици на [фирма] с ЕИК[ЕИК] са: за месец 04.2019 г. единствен доставчик [фирма] с ЕИК[ЕИК] с ДО 824 538,01 лв. и ДДС 164 907,62 лв.; за м. 05 – само В. от BIDONE S. SPOLKA с VIN PL[ЕИК] с ДО 1 318 766,90 лв. и ДДС в размер на 263 753,39 лв.

За периода от 01.01.2019 г. до 31.05.2019 г. [фирма] не е декларирано извършени продажби на територията на страната. В дневника за продажби са декларирани ВОД на стойност 32 238,92 лв.

В хода на ревизията на [фирма] са извършени насрещни проверки и на [фирма] и [фирма]. Като краен резултат от проверките и анализа на събраните при тях доказателства е установено, че [фирма] не е доставчик на процесните стоки, префактурирани впоследствие към жалбоподателя по гореописаната верига от доставки. Констатирано е, освен това, че първоначално съставените и предоставени за осчетоводяване фактури за продажба на процесните стоки от [фирма] на [фирма] са били сменени с такива за напълно същите количества и видове стоки, но вече представени като издадени през м. 04.2019 г. на [фирма] от BIDONE S. Sp. Z.O.O. V. PL [ЕГН], Полша.

За полското дружество е установено, че е регистрирано по ЗДДС в Полша на 19.04.2019 г., т.е. в периода, посочен като такъв на издаване на фактурите, с които НОЕСКЮЕЛ С.“ Е. се легитимира като получател на процесните стоки.

Извършен обмен на информация с данъчната администрация на Полша относно доставчик BIDONE S. SPYLKA Z OGRANICZONA ODPOWIEDZIALNOSCIA с референтен номер VAT_BG_031141_PL_7239Y19_20200305_G_RI.

Получен е отговор от данъчната администрация на Полша, съгласно който, полският данъкоплатец не е деклариран ВОД на стоки към българския данъкоплатец от момента на започване дейност. В периода, посочен в молбата, BIDONE S. Sp. Z.O.O. не е декларирано облагане на продажбата на територията на страната. Единствената продажба, декларирана от полския търговец са транзакции за доставки на стоки към словашки контрагент. От момента на започване на бизнес дейността си, BIDONE S. Sp. Z.O.O. също така не е декларирано транзакции за вътреобщностно придобиване на

стоки от нито един български изпълнител в своите VIES декларации. Полската администрация не може да предостави отговори на всички въпроси поради липсата на контакт с полския данькоплатец. Всички опити за установяване на контакт с BIDONE S. Sp. Z.O.O., предприети от данъчен орган, са неуспешни. Полският данькоплатец е подал последната си данъчна декларация за ДДС за м. 10.2019 г. Поради това на 11.02.2020 г. полското дружество е deregистрирано по ЗДДС от страна на полската данъчна администрация.

При така описаните обстоятелства органите по приходите, извършили ревизията на [фирма], са достигнали до извод за абсолютна симулация по отношение на фактурираните от [фирма] и [фирма] доставки на стоки с общо начислен ДДС в размер на 827 597,32лв. т.е. не са налице доказателства за реално извършени доставки на стоки по смисъла на чл.6 от ЗДДС от тях.

Основният, но не единствен аргумент за този извод е установената липса на фактически придобити от [фирма] стоки от процесните видове и количества, т.е. липсата на реално съществуващ предмет на доставка по издадените от него и от всички последващи доставчици фактури. Анализирайки събраните при ревизията на [фирма] доказателства и установените обстоятелства във връзка с префактурирането, движението и съхранението на стоките с получател [фирма], част от които са префактурирани впоследствие на [фирма], органите по приходите са направили извод, че е налице „верига“ от дружества, регистрирани в България, включително и по ДДС, почти едновременно, чиито еднолични собственици и управители са граждани на Полша: [фирма] - М. М.; [фирма] - Р. Б.; [фирма] - М. Е. С.; [фирма] - Р. М. Цвиклак; [фирма] - К. М. Робинска. Нито едно от посочените лица не е установено на територията на Република България. Нито едно от дружествата, чиито управители са посочените чуждестранни граждани, не притежава налични активи. При извършените им насрещни проверки са представени единствено копия на документи. Установено е, че [фирма] /без посочен ЕИК/, обслужващо [фирма] и [фирма] е декларирало, че договорите за счетоводно обслужване са сключени устно, при тях не се намират оригинални първични счетоводни документи и търговска документация – същите се получават по електронен път, като не са предоставени доказателства за имейлите, от които са получени. Не са представени и доказателства за извършвана по електронен път кореспонденция с управителите на дружествата и са осчетоводяни копия от документи, за които липсват доказателства за тяхната истинност, в т.ч. за тяхната автентичност и вярност на удостоверените с тях обстоятелства. Формиран е извод, че съзнателно е изградена верига от дружества, на които еднолични собственици на капитала и управители са лица, граждани на Република Полша. Единствената им дейност е последователно фактуриране на една и съща стока, включително и в рамките на един и същи ден, за която предоставят данни, че е съхранявана в едни и същи складове. Самото съществуване на стоката в посочените във фактурите видове и количества, съответно фактическото ѝ наличие в тези складове, не е възможно да бъде потвърдено като реално осъществил се факт в действителността. Това е така, тъй като за придобиването ѝ от [фирма] са съставени напълно формални документи – първоначално фактури на [фирма], подменени впоследствие за целите на попълването на отчетните му регистри и СД по ЗДДС с фактури, съставени от името на полското дружество BIDONE S. Sp. Z.O.O. Самият факт на действително издаване на тези фактури от посоченото дружество, дори не е доказан, доколкото то не е декларирало никакви ВОД към български данькоплатци,

нито е било открито от органите на полската данъчна администрация за извършване на проверка. Същото е регистрирано по ДДС в Полша в данъчния период на издаване на фактурите и предвид установените некоректности в поведението като данъкоплатец впоследствие е дерегистрирано от полската данъчна администрация.

Направен е извод, че изгодата от посочената схема изгода черпят дружества, клиенти на [фирма], в т.ч. и [фирма], *които извършват реална икономическа дейност*, и които с начисления им неправомерно ДДС от [фирма] намаляват дължимия ДДС за внасяне в декларирания от тях резултати за съответните периоди.

Тези изводи, направени при ревизията на [фирма], които са довели до прилагане на разпоредбата на чл. 85 от ЗДДС по отношение на начисления в издаваните от него фактури данък, включително и тези на [фирма], са подкрепени и с резултатите и анализа на събраните доказателства при извършените насрещни проверки на дружествата, стопанисващи складовите търговски обекти, посочени от участниците в процесните сделки, като места на съхраняване, товарене, приемане и получаване на стоките, съгласно сключени договори, издадени стокови разписки, приемо-предавателни протоколи и транспортни документи /товарителници/, а именно: [фирма], ЕИК[ЕИК] /ПИНП №П-22221319183687-141-001/05.11.2019 г./, [фирма], ЕИК[ЕИК] /ПИНП №П-22221419183658-040-001/30.10.2019 г./ и [фирма], ЕИК[ЕИК] /ПИНП №П-2222519183660-141-001/15.11.2019 г./.

При извършените проверки на тези дружества са установени обстоятелства, аналогична на установените по отношение на обслужващите участниците в процесните сделки счетоводни дружества. При сключване на договорите за съхранение никога не е било налице физическо присъствие на представляващ дружествата. Инструкциите са изпращани по електронен път. Доставка се стока за съхранение от друг склад и складодържател, която пристига в палета. При доставката, съответно експедицията, никога не присъства представител на заявения услугата. Пристигналата стока не се проверява и не се знае какъв е видът ѝ, нейните характеристики, точна брой и вид на намиращите се пренасяните между складовете и съхранявани в тях палети. Превозването на стоките също се е заявявало по електронен път. При натоварването им отново не е присъствал представител на заявителя на услугата, не са извършвани отваряния на палетите, нито проверки за наличност и липси. Във връзка с последното органите по приходите са подчертали, че общата стойност на съхраняваните и транспортирани при описаните обстоятелства стоки документално достига до 5 млн. лв. В случая с [фирма], в качеството му на складодържател, който според част от съставените за сделките документи, е превозвал част от стоките, предмет на доставка по процесните в фактури до склад на [фирма], изрично е констатирано, че ***дружеството не води отчетност за складираната стока*** – дневници, книги, складови програми, в които да се съдържат данни за конкретните видове /номенклатурни единици/ и количества стоки, предмет на складиране и транспортиране. В обобщение органите по приходите са посочили, че в рамките на процеса по префактуриране на процесните стоки между участниците в последователната верига от сделки са ползвани услуги, включително и транспортни на трите дружества, извършващи дейност като складодържатели, включително и транспортни услуги. Налице са доказателства за съхранение на палети в съответните складове и последващото им пренасяне в други обекти, но нито едно от тези дружества не може да потвърди какво точно е било съдържанието на съответните палети. Такива проверки на наличности не са извършвани от представител на

заявителите на складовите и транспортни услуги, нито при получаване на палетите в складовете, нито при последващата им експедиция оттам. Още по-малко са извършвани и документирани в присъствието на представител на [фирма], [фирма] и [фирма].

В резултат на изложеното е направен извод за липса на реално извършени доставки на стоки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС от [фирма] към [фирма] по фактури №[ЕГН]/17.04.2019 г., №[ЕГН]/16.05.2019 г. и №[ЕГН]/12.06.2019 г. и на основание чл. 69, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС на жалбоподателя е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по тях в размер на 107 680,18 лв. за всеки от ревизираните данъчни периоди.

Ревизионният акт е връчен на 21.04.2021 г. и оспорен по административен ред с жалба вх. № 23-22-811 от 11.05.2021 г. Срокът за произнасяне по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК, е до 17.07.2021 г. В този срок е постановено Решение № 1027 от 06.07.2021 г. на директора на ДОДОП С., с което РА е потвърден, в която част и съгласно чл.156, ал.1 ДОПК е предмет на съдебния контрол за законосъобразност.

Решение № 1027 от 06.07.2021 г. на ДОДОП С. е връчено на 09.07.2021 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена на 21.07.2021 г. - в срока по чл.156, ал.1 ДОПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.3 ДОПК органи по приходите, при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Липсват данни по делото в ревизионното производство да са допуснати съществени процесуални нарушения - такива, които са нарушили правото на защита на засегнатото лице, или ако не бяха допуснати, биха довели до постановяване на акт с друго съдържание. Материалната законосъобразност на изводите на ревизиращите органи съдът следва да провери по повод на осъществявания съдебен контрол, доколкото спорът е изцяло материалноправен – относно наличието на реални доставки на стоки по смисъла на чл.6, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС.

Понятието „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО не се отнася до прехвърлянето на собственост в предвидените от приложимото национално право форми, а включва всяка сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Дали това овластяване е резултат на прехвърляне на собственост или на учредяване на вещно право или е резултат на предаване на стоката от името и за сметка на доставчика като лице, което само я държи или я владее или което действа като комисионер (арг. от чл.14, § 2, б. в) от Директивата) или на прехвърляне на рисковете и ползите по повод стоката без фактическото ѝ предоставяне в държане, е въпрос на конкретния механизъм на всяка от спорните доставки, така както е претендиран от субектите по нея или се установява от съвкупната преценка на релевантните доказателства за всяка конкретна операция. Респ. липсата на доставка е основание да се откаже право на приспадане на ДК поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС – наличие на реална

икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест всички реални икономически дейности. Самото осъществяване на доставка предполага доказване на фактически и правни действия, които да обезпечат действителното участие на търговеца в стопанския оборот, т.е. наличие на реална икономическа дейност.

Наличието на реална доставка е материалноправно изискване за признаване правото на ДК, респ. липсата на доставка е основание да се откаже това право поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС – наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест единствено реалните икономически дейности.

Изцяло в доказателствена тежест на ревизираното лице е да докаже твърдения от него, благоприятен положителен факт от обективната действителност, за наличие на реални доставки на стоки и услуги. Основание за този извод се намира, както в общата процесуална разпоредба на чл.154, ал.1 ГПК, така и в практиката на СЕС - т.37 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело С-78/12 „Е.-К“: лицето, което иска да приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това. Според даденото от СЕС тълкуване изводите за наличие на реални доставки на стоки или услуги, респ. липсата им, както и данните за знание у получателя за извършена от някой от доставчиците по веригата измама, следва да се направят въз основа на „обективни факти“ - факти и обстоятелства от обективната действителност, при съвкупната преценка на които може да се направи извод в подкрепа на едната или другата теза при общото разпределение на доказателствената тежест по чл.154, ал.1 ГПК и чл.170, ал.1 АПК. Такива обективни факти са всички онези доказателственорелевантни факти (според националната терминология), които стоят в определена връзка на зависимост с факт, релевантен за спорното право и поради тази си връзка, те са едно указание, че този факт се е осъществил. За разлика от правнорелевантните факти, които са определени в правната норма като предмет на доказване, доказателствените факти не са нормативно определени, защото изначално не е ясно кой факт може да се окаже във връзка на зависимост с правнорелевантен факт или кой факт може да бъде индиция, улика, мълчаливо да свидетелства относно осъществяването на правнорелевантен факт. Именно в тази връзка, а не като правнорелевантни факти, могат да се поставят въпросите и е относимо изследване на произхода на стоката, на съхранението, движението и приемо-предаването ѝ, защото всеки един от тези факти може да има доказателствено релевантно значение за спорния въпрос относно реалността на доставките съобразно твърдения от страните механизъм на настъпването им. Доводите на жалбоподателя за ирелевантност на тези обстоятелства са неоснователни.

Безспорно, нито правният способ на прехвърляне на собствеността върху стоките, нито произходът им, са елементи от фактическия състав на понятието за реалност на доставките на стоки. Но всеки един от тези факти е доказателствено релевантен и може „мълчаливо да свидетелства“ относно реалното фактическо положение, доколкото само реално осъществилите се стопански операции, свързани с реална икономическа дейност по реални доставки на стоки и услуги, използвани в действителната икономическа дейност на лицето, са релевантни към спорното право на приспадане на ДК.

Директива 2006/112/ЕО и принципът на данъчен неутралитет допускат националната юрисдикция да провери въз основа на цялостна преценка на всички обстоятелства по

случая дали **самият издател** на фактурата е извършил въпросната сделка, като вземе предвид всички обстоятелства по случая (т.50 и т.53 от решение на СЕС от 06.09.2012 г. по дело С-324/11 „Gabor Toth“). Това предполага съвкупна преценка на всички фактически обстоятелства, които са специфични за всеки случай и зависят от процесуалната активност на страните по него. Националният съд следва да определи във всеки отделен случай в зависимост от фактите по делото дали е налице прехвърляне на правото на разпореждане със съответната вещ като собственик (т.34 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело С.78/12 Е.-К Е.) и в съответствие с националните правила на доказването да направи обща преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства по спора (т.37 от същото решение), за целта на която преценка може да вземе предвид данни **относно предхождащи или следващи доставки** (т.38 от същото решение), като част от обективните данни за наличие или не на реални доставки. Когато документите, представени от получателя по спорните доставки, също разкриват нередовности, това следва да бъде отчетено при извършване на общата преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства в главното производство от националната юрисдикция (т.57 и т.63 от решение от 31.01.2013 г. по дело С-643/11 [фирма]).

По отношение на спорните доставки изложените визирани принципи изисквания налагат следните изводи:

С договор за логистично обслужване от 01.08.2014г. [фирма] е възложил на изпълнителя [фирма] „да приема, съхранява, комисионира и организира превоз до крайни клиенти на стоки на възложителя, който ползва склад на изпълнителя, находящ се в Логистичен център К., [улица] – оперативна складова площ в размер на 100 кв.м. Възложителят се е задължил да предостави на изпълнителя подробни данни за очакваните в склада доставки, вкл. вид и брой артикули.

На 01.07.2016 г. [фирма] е сключил с [фирма] договор за транспортно-спедиторски услуги. Управителят на [фирма] е декларирал в хода на ревизията, че е осъществил в качеството си на спедитор превоз на товари по три броя международни товарителници: № 19/05/12/001/BG/PL/01 от 02.05.2019 г., № 19/05/22/083/BG/PL/01 от 23.05.2019 г. и № 19/06/12/040/BG/PL/01 от 16.06.2019 г.

1. Фактура № 10/17.04.2019 г. с ДО 160 534,53 лв. и ДДС – 32 106,60 лв. е с предмет на доставката - зарядни, адаптери, слушалки и др. Жалбоподателят твърди, че стоката е реализирана по Фактура №[ЕГН]/30.04.2019 г. с ДО 164 421,93 лв. и предмет на доставката 2160 броя, Xpandisk ULTRA PRO mikroSDHC UHS-128 card with adapter и транспорт.

Според *едностранно* съставена от [фирма], чрез П. Т., товарителница № 18042019/18.04.2019 г. товар с опаковка 1 брой палет 80x64x37 см. и тегло от 36 кг, с изпращач [фирма], превозвач [фирма] и получател [фирма] е разтоварена в НПЗ Запад К., [улица]. От [фирма] и от жалбоподателя не са представени данни за конкретно вложени в складовата база в [населено място], [улица] *конкретен брой и вид артикули*, както и договорено в т.2 от договор за логистично обслужване от 01.08.2014 г. Потвърждава се тезата на приходните органи, че при приемо-предаването на стоката в склад в [населено място], [улица], не са присъствали представители на продавача [фирма] и на купувача [фирма]. В тази част съдът не кредитира приета по делото съдебно-счетоводна експертиза, тъй като според експерта стоката е приета от представител на купувача П. Т., докато последният е представител на [фирма]. Потвърждават се данните на ревизорите, че

собствениците на складовите бази не водят аналитична отчетност – приемането на стоката се извършва на брой палети, без физическо преброяване по вид и брой на изделията. Противно на показанията на свидетелката Р. М., според която броене се извършва от служителите на склада, документи за такова преброяване не са представени по делото. Дължим е извод за недоказаност по вид и брой на стоките, приети в складовата база на [фирма].

Както правилно отбелязват приходните органи, индивидуализиращи стоката данни се появяват едва в приемо-предавателен протокол от 17.04.2019 г., *но същият е едностранно подписан от представител на жалбоподателя*, т.е. в документ, който ползва получателя по доставките, осъществяващ реална икономическа дейност. Протоколът съдържа данни за предаване на стоката по фактура № 10/17.04.2019 г., но е без други индивидуализиращи стоката данни и без подпис на представител на [фирма]. С изложеното, основен факт относно релевантното приемо-предаване на стоки по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО остава недоказан – размяната на материални вещи от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с тях като собственик.

Според представен застрахователен сертификат № 07000190131000842 на [фирма] по фактура № 30..131/30.04.2019 г. е застрахован товар „карти с адаптер за таблети и телефони“ – **6 броя** кашони, превоз с камион рег. [рег.номер на МПС]. Очевидна е разликата между бройката на кашоните, посочена в сертификата и приложената международна товарителница, в която липсват данни за превозвач и номер на камион, а за количество е отбелязан 1 палет без други данни за превозваната стока.

В хода на ревизията е представена международна товарителница № 19/05/12/001/BG/PL/01 от 02.05.2019 г. е с предмет 1 брой пале с тежина 38 кг, изпращач [фирма], получател J. WAREHOUSE Piastow 05820, Полша, товарен пункт [фирма], липсват данни за превозвач и камион. Едва пред съда е представено копие на товарителницата с данни за рег. № на камион СВ 0132НР. Представянето на различни копия на едни и същи документи също е косвено указание за документално оформление на отношенията, на които не съответстват реални стопански операции.

Издадена е фактура от [фирма] за спедиционната услуга с предмет „1 европалет карти памет 36 кг“. Според съда, не може да се направи привръзка между документите поради разликата в предмета на фактурата и на международната товарителница - в последната липсват бройки, а е отразен само 1 палет в килограми, каквито не са отбелязани във фактурата.

Съдът намира за правилна тезата на ответника, че притежаваните от получателя фактури трябва да съдържат необходимата за определяне на конкретния предмет на доставката информация. Доколкото не винаги е възможно пълно описание на предмета на доставката и обстоятелствата, свързани с изпълнението ѝ, фактурата следва документално да е обвързана със съпътстващи съставянето ѝ документи, удовлетворяващи изискванията за законоустановено съдържание съгласно чл.71, т.1, вр. чл.114, ал.1, т.9, 10 и 11 ЗДДС. Специфична в случая е именно липсата на съпътстващи фактурата документи, в които стоката да е описана съобразно изискванията за индивидуализация на предмета на доставката по смисъла на чл.220 и чл.226 от Директива 2006/112/ЕО.

Съвкупната преценка на описаните доказателства навежда на извод за недоказаност на реалната размяна на материални блага *от твърдения брой и вид* – липсват данни за брой и вид на стоките, приети едностранно в склада на [фирма], без присъствието

на представители на продавача и купувача, които не са съставили двустранен *приемо-предавателен протокол*. Противно на твърденията на жалбоподателя видът на стоката „2160 броя, Xpandisk ULTRA PRO mikroSDHC UHS-128 card with adapter и транспорт“ е описан единствено в спорната фактура и едностранно съставен приемо-предавателен протокол, но не следва от съпътстващите документи, в които тя е посочена като „1 палет“. Според съда, липсват категорични доказателства за реална размяна на стоки от твърдения вид и количество по спорната фактура, а посочените по-горе разминавания между съдържанието на съпътстващите фактурата документи допълнително разколебават извод за реалност на доставката на стоки по спорната фактура.

Косвено указание за невъзможността твърденият пряк доставчик [фирма] да предаде на жалбоподателя (при липса на доказателства за твърдяното предаване) стоки от същия вид са констатациите при негова ревизия. От РД № Р-22221519003850-092-001/22.04.2020 г. на органи по приходите пр ТД на НАП С., издаден на [фирма], се установява, че предходен доставчик на дружеството по фактури от м.април и м.май 2019 г. на електроника е [фирма], който закупува стоки от [фирма]. В деня на получаване на стоките от [фирма], те се фактурират от [фирма] на [фирма]. Няма извършен транспорт, тъй като собствеността върху стоките се прехвърля на място, където е двете дружества ползват склад под наем от [фирма]. При проверка в информационна система на НАП е установено, че за периода 21.03.2019 г. – 31.05.2019 г. единствен клиент на [фирма] е [фирма] с фактурирани доставки ДО 2 174 559.44 лв. и ДДС от 434 911.88 лв., а единствен доставчик [фирма]. Единствен доставчик на [фирма] е [фирма]. Единствен доставчик за м.април 2019 г. на [фирма] е [фирма], а за м.май 2019 г. – BIDONE S. SPOLSKA с VIN PL527287969. Единолични собственици на капитала на посочените български дружества са полски граждани. Според писмени обяснения на главен счетоводител И. М. на [фирма] на 14.06.2019 г. дружеството посочило, че е допуснало техническа грешка като подадените през м.април 2019 г. фактури от [фирма] трябва да бъдат анулирани и вместо тях с дневника за покупки за м.юни 2019 г. да бъдат отразени фактури, издадени от BIDONE S. SPOLSKA с VIN PL527287969. Документи се изпращали по и-мейл и счетоводителят не разполагал с оригинали. При сравнение между фактурите, издадени от [фирма] и от BIDONE S. SPOLSKA с VIN PL527287969, е направен извод, че се касае за стоки от абсолютно същите видове, бройки и дати на издаване на фактурите. Направен е извод за липса на реални доставки на стоки от [фирма] към [фирма]. При извършен обмен на информация с данъчната администрация на Полша относно доставчика BIDONE S. SPOLSKA с VIN PL527287969, е получен отговор, че полският данъкоплатец не е декларирал ВОД на стоки към български данъкоплатец от момента на започване на дейността му. При тези данни е направен извод за липса на реализиран ВОД от полското дружество към [фирма]. Следователно, липсвала стока, която последното дружество да фактурира към [фирма], което от своя страна да фактурира към [фирма], а той – към [фирма]. Като предходен доставчик на [фирма] е установен и [фирма], с еднолични собственици на капитала британски и полски граждани. Извършена е насрещна проверка на [фирма], издало три фактури с предмет „складови услуги“ № 2167/05.06.2019 г., № 2222/03.07.2019 г. и № 2248/01.08.2019 г. „разтоварване на входящ пакет 1 брой“. Стоката е изписана от склада със складова разписка № 1/1/361503 от 16.05.2019 г. – 1 пале електроника с получател [фирма] и складова

разписка № 8/8/362148 от от 12.06.2019 г. – 1 пале електроника с получател [фирма]. Според обяснения от [фирма] предмет на сключения договор за наем с [фирма] е отдаване под наем на складови площи с водена отчетност на мярка единица „палетни количества“. [фирма] не били запознати в детайли с вида на съхраняваната стока по артикули. *Приходните органи са формирали извод, че никъде в създадените документи не е записан вид и брой на стоката, а единствено „електроника“ с единица мярка пале или кашон, поради което липсвали индивидуализиращи данни за стоките, постъпили и изписани от склада.*

Идентични обстоятелства са установени относно [фирма] и [фирма] – в документите не е вписан видът и броят на стоките, а единствено пале и килограми. Формиран е извод, че в документите липсва наименование на стоката – брой, вид и характеристики. В издадените от [фирма] документи за транспорт не е записан вид и брой на стоката, а мярна единица „палет“. По време на предаване и приемане на стоките не е присъствал представител на дружеството – наемател, т.е. липсвали доказателства за физическото лице, което се е разпоредило със стоките, още повече, че управители на дружествата били полски граждани. Инструкции са пращани по имейл без да са подписани с електронен подпис. Дружеството наемодател [фирма] не води отчетност за складираната стока – дневници, книги, складови програми, в които да отрази стоката по вид, брой и номенклатурни единици. В заключение е формиран извод за абсолютна симулация на доставките от [фирма] и от [фирма]. Установена е верига от дружества, регистрирани в България, с еднолични собственици на капитала и управители – граждани на Полша – [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма]. Нито един от полските граждани не били установени на територията на България, а регистрираните от тях дружества не притежавали активи. Посочените дружества фактурирали една и съща стока, за която предоставяли данни, че се съхранява в едни и същи складове, но при извършените насрещни проверки се установила липса на данни за реално наличие на стоки. Липсвали данни за водена първична счетоводна отчетност.

Съдът приема, че в хода на ревизията на [фирма] е изследвана верига от доставчици, за която по категоричен начин е установено, че префактурира стоки в значителни количества и стойност, но без категорични доказателства за тяхната реална размяна. Установено е, че управители на всички дружества по веригата са полски граждани, които не са установени в Република България, а противно на житейската и икономическа логика нареждат размяна на стоки по имейл и без предоставяне на оригинални документи. Приемо-предавателните протоколи към спорните фактури също не са подписани от представител на [фирма]. По отношение на търговците са налице завишени изисквания относно дължимата грижа за водене на делата им, вкл. по аргумент от чл.302 от Търговския закон, каквито жалбоподателят не е положил при съставяне на съпътстващи спорните фактури документи. Не е в противоречие с правото на Съюза да се изисква от стопанския субект да вземе всички необходими мерки, за да се увери, че осъществяваната от него сделка не го води до участие в данъчна измама (т.54 на решение на СЕС от 21.06.2012 г. по съединени дела C-80/11 и C-142/11). В случая, жалбоподателят не е приел стоката от представител на продавача, не е изискал от складодържателя проверка на съдържанието на доставения 1 брой палет електроника, поради което невъзможността му да докаже получаването на стоки от твърдения вид и количество се дължи на собствените му недобросъвестни действия.

Единствено поради липсата на предоставена информация от унгарските данъчни власти относно унгарското дружество I. COMMODITIES KFT не може да се сподели като недоказана тезата на приходните органи за липса на реален ВОД на стоки към него. Всъщност, от документите по делото не следва категоричен и несъмнен извод, че именно стоки в твърдения вид и количество са получени от представител на I. COMMODITIES KFT в гр.Piastow 05820, Полша. Тук е мястото да се отбележи, че представените международни товарителници не съдържат пълен адрес на получателя в гр.Piastow, Полша, за който не е достатъчен отбелязаният код 05820, нито данни за физическото лице, което е приело стоките от името на унгарския получател. С изложеното се потвърждават данните на приходните органи, направени при справка в информационна система на НАП, че унгарският получател I. COMMODITIES KFT не е декларирал В. на стоки от българско дружество.

В тази връзка съдът не кредитира като достоверни показанията на свидетелката Р. Д. М., доколкото субективните ѝ впечатления не са достатъчни да докажат с необходимата категоричност доставки на стоки от конкретен вид и количество. Свидетелката не е участвала лично в преговори за доставка на стоките и споделя субективни впечатления, които не кореспондират с другите доказателства по делото, напр. за осъществено преброяване на стоките при приемането им в склада.

Разменената между жалбоподателя и крайния получател електронна кореспонденция също не доказва конкретни параметри на доставките – вид и брой артикули.

Съдът не кредитира приета по делото основна съдебно-счетоводна експертиза, тъй като наличието и съвкупната преценка на съпътстващи спорните фактури документи е приоритет на дейността на съда, а не експертна дейност. Вещото лице неправилно е установило, че стоките по спорните фактури са приети от П. Т. като представител на купувача, какъвто физическото лице не е. Според съда, именно описаните несъответствия между документите разколебават извод за наличие на реални доставки на твърдените от жалбоподателя стоки по вид и количество, както от страна на [фирма], така и последващо към I. COMMODITIES KFT.

Следва да се сподели като правилно становището на приходните органи, че правото на приспадане на ДК по принцип е свързано с действително извършване на облагаема доставка и упражняването на това право не обхваща ДДС, само защото е начислен във фактура (т.30 от решение по дело С-642/11 С.). Различен извод не следва и от установеното счетоводно отчитане при страните по сделките, тъй като счетоводството е производно и отразяването в него на първични документи, на които не съответстват реални стопански операции, не им придава достоверност. По идентични съображения не може да се установи действителното основание на установените разплащания между търговците.

Участието на жалбоподателя в документално оформление на отношенията, без на същите да съответстват реални стопански операции, е указание за неговата недобросъвестност. Когато липсата на доставка (в твърдения вид и обем стоки) произтича от собствените действия на получателя по доставката, същият е невъзможно да не знае, че тя е недействителна, поради което е налице и субективния елемент на знание за участие в злоупотреба с ДДС.

2. Фактура № 16/16.05.2019 г. с ДО 183 848,02 лв. и ДДС – 36 769,60 лв. е с предмет на доставката зарядни, адаптери, слушалки и др. Жалбоподателят поддържа, че стоката е реализирана по Фактура №[ЕГН]/21.05.2019 г. с ДО 188 254,50 лв. и предмет на доставката 500 броя Xpandisk Extrime G. mikro SDHC UHS-512 card with adapter

/карта/ и B. S. True ultra /слушалки/ – 400 броя и транспорт. Стокова разписка № 1/1/361503 от 16.05.2019 г. е с предмет 1 брой пале електроника, без други индивидуализираща данни, вкл. брой и вид на стоките. От [фирма] и от жалбоподателя не са представени данни за конкретно вложени в складовата база в [населено място], [улица] *конкретен брой и вид артикули*, както е договорено в т.2 от договор за логистично обслужване от 01.08.2014 г. Идентични като при предходната фактура са констатациите за едностранно съставен приемо-предавателен протокол от 16.05.2019 г., поради което не следва да се преповтарят.

Според представен застрахователен сертификат № 07000190131000956 на [фирма] по фактура № 30..134/21.05.2019 г. е застрахован товар „карти памет с адаптер за таблетки и телефонни слушалки“ – **8 броя** в кашони, превоз с камион рег. **[рег.номер на МПС]** . Очевидна е разликата между бройката на кашоните, посочена в сертификата и приложената международна товарителница, която е за „1 брой европалет“. Добавък 1 към застрахователната полица удостоверява претоварване на стоката на бус с рег. [рег.номер на МПС] .

Представена е международна товарителница № 19/05/22/083/BG/PL/01 от 23.05.2019 г. с предмет 1 брой пале с тежина 120 кг, изпращач [фирма], получател J. WAREHOUSE Piastow 05820, Полша, товарен пункт [фирма], превозвач [фирма], камион рег. **[рег.номер на МПС]** . Издадена е фактура от [фирма] за спедиционната услуга с предмет „1 европалет аксесоари за мобилни телефони 120 кг“. Според съда, не може да се направи привръзка между документите поради разликата в предмета на фактурата и на международната товарителница - в последната липсват бройки, а е отразен само 1 палет в килограми, каквито не са отбелязани във фактурата и се различават от застрахователния сертификат.

Относими са всички мотиви, изложени по отношение на първата фактура, които не следва да се преповтарят с уточнението, че в случая липсва логично обяснение или доказателства за посочените несъответствия между документите.

3. Фактура № 23/12.06.2019 г. с ДО 194 018,33 лв. и ДДС – 38 803,67 лв. Стоката е реализирана по Фактура №[ЕГН] /11.06.2019 г. с ДО 198 692,77 лв. с предмет на доставката 800 броя B. QC20I Headphone/слушалки/ и транспорт.

Стокова разписка № 8/8/362148 от 12.06.2019 г. също е с предмет 1 брой пале електроника, без други индивидуализираща данни, вкл. брой и вид на стоките. От [фирма] и от жалбоподателя не са представени данни за конкретно вложени в складовата база в [населено място], [улица] *конкретен брой и вид артикули*, както и договорено в т.2 от договор за логистично обслужване от 01.08.2014 г.

Идентични като при предходните фактури са констатациите за приемо-предавателен протокол от 12.06.2019 г., поради което не следва да се преповтарят.

Представена е международна товарителница № 19/06/12/040/BG/PL/01 от 16.06.2019 г. с предмет 1 брой пале с тежина 265 кг, изпращач [фирма], получател I. COMMODITIES/J. WAREHOUSE Piastow 05820, Полша, товарен пункт [фирма], превозвач [фирма], камион рег. **[рег.номер на МПС]** . Издадена е фактура от [фирма] за спедиционната услуга с предмет „1 европалет карти памет 265 кг“.

Според съда, не може да се направи привръзка между документите поради разликата в предмета на фактурата и на международната товарителница - в последната липсват бройки, а е отразен само 1 палет в килограми, каквито не са отбелязани във фактурата.

Според представен застрахователен сертификат № 070001901310001058 на [фирма] по фактура № 30..135/11.06.2019 г. е застрахован товар „слушалки“ – 10 броя

кашони, превоз с камион рег. [рег.номер на МПС] . Очевидна е разликата между бройката на кашоните, посочена в сертификата и приложената международна товарителница. Добавък 1 към застрахователната полица удостоверява претоварване на стоката на бус с рег. [рег.номер на МПС] .

Относими са всички мотиви, изложени по отношение на първата фактура, които не следва да се преповтарят с уточнението, че в случая липсва логично обяснение или доказателства за посочените несъответствия между документите.

По тези доводи и на основание чл.160, ал.1 ДОПК е дължимо изцяло отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение съобразно обжалвания интерес от 127 854.85 лв., или възнаграждение в размер на 3808.55 лв. съгласно чл.8, ал.1, т.5 от Наредба № 1 / 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], [жилищен адрес] обект 5, партер, чрез управителя Т. Ц. М., срещу Ревизионен акт №Р-22220520000209-091-001 от 20.04.2021 г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията и Д. С. С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1027 от 06.07.2021 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] относно установен допълнително ДДС за внасяне в размер на 107 680,18 лв. и начислени лихви в размер на 20 174,67 лв.,

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], [жилищен адрес] обект 5, партер, да заплати на Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер на 3808.55 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: